

In ecclē. xxxvij. In multis escis eie infirmitas et auiditas a xpinq̄bie v. qz ad colerā p̄p̄ ecapulā multū ob ierunt. q̄ aut abstinens ē adiciet vitā. sanat igit̄ ieiuniū pestes et corporis et mentis. Quintus digitus vocatur auricularis q̄i colēs aurē. et per hunc deuota orō figurat̄ q̄ cotidie colit aurē dei. Docet aut̄ dñs nos orare. math. xxiii. ita dicens. Orate ut nō fiat fuga vestra hyeme vel sabbo. Er̄t em̄ tunc tribulacō magna q̄his nūq̄ fuit ab imicō mūdi vsqz mō nec fiet. Nota q̄ orōmbus cōtinuis oportet nos fugere irā dei q̄ diu vīnim? Post hāc em̄ vitā nō erit suemens tēpus fuge. Tūc quippe erit hyemps et sabbatū idest tale tēpus quando nec homo dignos fructus facere poterit p̄nitencie nec etiā ei tunc opari licebit. quia tunc ligate erunt manū et pedes p̄tōz. Et certe tūc p̄tōres tantam tribulacōnē sustinebūt quā tam et lingua humana non poterit explicare. Et nota q̄ ut efficacī? possis pulsare deus predictā manū vel petra vel ferreo malleo vel etiā baculo roborare. Per petra intelligitur ip̄e xp̄us qui virga lancea passus in ara crucis p̄fidit aquam et sanguinē. Per ferreū malleū intelligit̄ cruc̄ dñicā que contriuit aereas potestates. Per baculū etiā figuratur virgo maria. per hanc em̄ in via huius seculi sustentamur ne deficiam? De tercio nota q̄ modo est tēpus quādō ad hostiū diuine misericordie pulsare debemus. Legit̄ em̄ math. x. xv. q̄ cum remisit sponsus que parate erāt intrauerunt cū eo ad nup

cias et clausa est ianua. Sup locū illū dicit bernardus. veniunt homicidæ et admittunt. veniūt publicani et meretrices et recipiunt. veniūt sodomitæ molles ad ulteri fures et qualescūqz sunt p̄tōres et petens ianua a eis non negatur. Multus est em̄ ad ignoscendum et prestabilis sup maliciam qualemcūqz aut quantācūqz. Tunc autē quid clausa est ianua. Ianua p̄tōris et misericordie xp̄i. que lacrimis suspirijs et gemitibus et precibus p̄nitentiū tam facile patet clausa ē. nullius p̄nā nullius orō nullius gemitis amplius admittet. Rogate ergo dñm ut tam fortiter ad ianuam diuine clemencie nunc pulsemus ut post hanc vitam in aulam eterne beatitudinis recipi mereamur. Quod nobis prestare dignetur qui viuūt et regnat ac.

In ascensione dñi. Dominus quidem ih̄sus postq̄ locutus est eis assumptus est in celū. et sedet a dextris dei. Duo occurrūt hic notanda. Primū ē q̄re deus in celum assumptus esse dicat̄. Secundū est quare etiā a dextris dei sedere referatur. De primo nota q̄ dominus p̄pter septē causas assumptus est in celum. Prima est ut nobis ad celum iter panderet et monstraret. Secunda ut animas quas de lyngo eripuerat in regalibus sedibus collocaret. Tercia ut ad interpellandum pro nobis deo patri signum sue victorie representaret. Quarta ut naturam nostrā sup oēs angeloz ordines exaltaret

D' signis xp̄i fidei
q̄ signat̄ fact̄ debet
s̄m̄ amoris xp̄i
R' p̄tōres octo veloz
s̄c̄ p̄p̄ari. fol. 132.

Dñs quid ih̄s postq̄ locutus est eis assumptus est in celū. Nota q̄ dicit̄ in die ascensionis / s̄m̄ discipulis / Ergo aut̄ eod̄ q̄ tunc tradiderunt her̄ sequit̄. De hoc maḡ gregorius. Nūquid quia ista / signa nō fuerunt minime credimus s̄ her̄ necessaria in exordio ecclēsie fuerunt ut eia fides / et / ostendunt̄ miraculū fuit nutrienda. quia et nos s̄d arbusta plantamus. s̄d dñs ea aqua / quousqz ea t̄ra nō qualibet viderant. Quasi dicit̄ b̄s greḡ s̄c̄ arbusta iam plantata / aqua p̄fusa p̄ se radicat̄. s̄c̄ et h̄oies i / s̄m̄tina em̄ nō solū verbis. s̄ et mirabilis / radican sunt q̄ iam nō est op̄ signis. Postq̄ ḡ dñs ih̄s locutus est discipulis / tunc assumptus est. 27